

== „ÉN VAGYOK
AZ ŰT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.” ==

== „SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.” ==

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: Grand Ave. Cleveland, O

Az év utolsó hónapja.

December az év utolsó hónapja. E hónap rendszeresen meglepi az embereket és a gyermekeket egyaránt egy kis csipős hideggel és ropogós hóval, melyből a pajzán gyermekek hólarát gyurnak, hogy egymás hátát megkeressék. Ele. Hanem a legnagyobb meglepetést azon kedves ünnep hozza, melyet Jézus Krisztus születésének emlékére ül meg a kereszténység. Az év vége felé, december 25-én ünnepelik meg azon eseményt, hogy az ige testté lett, Jézus, a világ Megváltója megszületett betlehemen egy istálló helyiségben. Ezen barlang szerű istállóból került ki Judának oroszlánja, innen áradott szét az Isteni élet folyama, itt viradott fel az a nap, amelynek lenyugvása sohasem lesz. Innen indult világot hódító útjára az isteni szeretett, amely egykor az egész világot körül fogja ölelni és fel fogja melegíteni.

Csodálatos forduló ponttá vált Betle-

hem az egész világ történelmében azzal, hogy ott látott napvilágot az Istennek egyszülött Fia az ember Jézus Krisztus.

Az Ő megjelenésével a bálványimádás napja kezdett alászállani, a bűn árja, mely szentes folyamával az egész földet ellepte mindenféle gátakra talál, ezen gátak mind sűrűbbek lesznek aszerint amint az Üdvözítő evangéliuma elfogadásra talál az emberek között. Az a fényes csillag, mely az Ur Jézus születése helyét jelezte, példázta azt, hogy abból a helyből azon fény fog szét áradni, mely sugaraival áthatja a tudományt, s a civilizációt teremti meg, s ugyancsak azon teremő sugarakkal a szíveiket áthatva az embereket egymáshoz közelebb hozza. Az a felvilágosodottság, mely a tudákos embereket oly kevélylyé teszi, a betlehemi jászoltól eredett, s az a demokratikus közérzés mely mindinkább átkezd hatni az egész em-

meriséget, a Jákob esillagának fényétől száraznak. Az emberiség nagy lépésekben halad az "egy akol és egy pásztor" elve felé bárha iszt a rövidlátók sehogysem bírják felfedezni. El fog jönni az idő, midőn minden bálvány megsemmisül, s az emberek között általános felfogással lesz az amit egy francia szónok mondott: "Egyedül nagy csak az Isten!" S ezen nagyszerű dolgok egyedül Jézus Krisztus által vitetnek véghez, ki János evangelistának mondotta jelenésében a Palmos szigetén: "Ki élek, de megholtam vala és ime élek örökkön örökké (Jel. 1. 18.) Ezek nem egy hívő lélek ábrándozásai, hanem valóságok, melyeket mindenki felismerhet, ha nyitva van a szeme. Azért ha elérkezik ezen kedves ünnep, s alkalmunk lesz elmélkedni Jézus születéséről, öröm kiáltva mondjuk Napoleon azon ismert mondását: "A jövő, a mienk!"

ANNA NÉNI ÉS AZ ANARKISTA

vagy:

A TÜZBŐL KIRAGADOTT ÜSZÖK.

A niederwaldi emlékünnepekl aklalmával merényletet akartak elkövetni az anarkisták I. Vilmos német császár ellen. Őt és más német előkelő férfiakat a levegőbe akarták röpíteni, de a tervet már előbb felfedezték és így a szerencsétlenség Isten jóvoltából elhárított. Ezen merénylők között volt egy gonosz anarkista, aki a büntetés elől megszökött Amerikába és csak több év után, amikor már biztonságban érezte magát, tért ismét vissza Németországba és elfoglalta újból lakását Elberfelden. Él ezen a vidéken egy jámbor nő, a kegyes Anna néni. Ép olyan idő volt, amikor a munkások a bibliának egész határozottsággal és öntudatosan hátat fordítottak. Egy munkás közölte Anna nénivel, hogy a tudomány most azt fedezte fel, miszerint az emberi lélek nem egyéb, mint egy borsó nagyságu fekete testecske, mely a gyomor tájékán tanyázik. Oly idő volt ez, mikor a munkások a szociáldemokraták nyomása alá kezdtek jönni. A fent-

említett anarkista egyike volt a szociáldemokrácia legfanatikusabb hiveinek. Örögi kedvet okozott neki az, ha másokban, s különösen a fiatal lelkekben az isteni félelemnek és az isteni ígéhez, s a Megváltóhoz való ragaszkodásnak utolsó maradványát is megsemmisithette. Ezt az éneket: "Jézus az én bizodalmam", — ő a legundokabb módon, nyilvános gyülekezetben gunytárgyává tette.

Emez ember azután nehéz beteggé lett. Fauszt Anna néni hallott az ő betegségéről és meglátogatta őt. Semmi egyebet nem akart vele tenni, mint azt, hogy különféle módon szeretetet bizonyítson be iránta. Szolgált neki, amiben tudott szolgálni, de vallásos dolgokról nem szólt egy szót sem. Türelemmel hallgatta őt, ha az új világ esodáiról hosszan és bőségesen beszélt. Még nem jött meg az igazi idő. Egyszer sajátságos arckifejezés mellett kérde a nőt: Fauszt asszony, mit gondol ön tulajdonképen az ember felől?"

De Fauszt asszony nem bocsátkozott vitába és egyszerűen ezt válaszolá:

"Ezt önnek, mint tapasztalt férfinak jobban kell tudnia, mint nekem, aki csak egy tudatlan nő vagyok".

Hetek multak el azóta.

Anna néni újból és újból meglátogatta a beteget. Végre hallotta, hogy az anarkista hangosan felsóhajt és kiált: "Miért teszi ezt maga mind én velem?? Óh Istenem, Istenem!"

"Micsoda", — mondá Anna néni, — "hát hiszi maga azt, hogy van Isten? Hiszen eddig mindig az ellenkezőjét állította".

"Mégis, mégis van Isten! Oh rettenetes örökkévalóság!"

"No ha úgy áll magával a dolog, akkor lehet magán segíteni. Itt van egy biblia, olvassa el Lukács 15. részét!"

Néhány nap mulva ismét eljött Anna néni. Láta az ágyon feküdni a nyitott bibliát.

"Olvasta maga az elveszett fiu történetét?"

"Igen, ez valóban szép történet, de számomra nincs többé mentség!" Azután a legszörnyűbb kétségheesésnek hangjai törtek elő szívéből és szájából, folytonosan ismételt-

ve azavakat: "Oh Isten, oh rettenetes örökkévalóság!"

"Van ám mégis kegyelem!" — kiáltá Anna néni.

"Kegyelem? Oh, ha tudná miféle ember vagyok én, hogyan ámitottam el, hogyan tántorítottam el a hittől másokat, akkor nem mondaná ön többé, hogy van még kegyelem. Oh, be kell önnek vallanom gyalázatos tetteimet."

"Nem, nem", — tiltakozott Anna néni női gyöngédséggel, — "nem nekem! Küldjön egy lelkipásztort után".

"Nem akarok a papokról semmit sem tudni", de segítsen ön nekem mégis! Itt belül úgy ég, mint a pokol tűz. Oh Isten, oh rettenetes örökkévalóság!"

Anna néni a nagy nyomorúság közepette nem tudott egyebet tenni, mint azt mondani az asszonynak: "Imádkozzunk!" És a két nő térdeire hullott és Fauszt asszony forró odaadással az Urhoz kiáltott, hogy ezt a megkötözött lelket az ő kifolyt drága vérének erejével szabaddá tegye. "Jézus diadalmas!" kiáltá hozzá buzdítólag és még egyszer arra intette, hogy tartózkodás nélkül tegyen bűn vallomást. Azon napokon volt ez, amikor szörnyű tusa ment végbe a világosság és sötétség között a szegény férfiú szívében. Egészen ki az utcára és azon át hallatszott a rémkiáltás, egészen az átellenében levő koreszmába az "elvtársak" fülébe.

Végre az anarkista neje Anna nénihez jött és arra kérte, hogy küldjön egy prédikátort férjéhez. De ő a körülalakó elvtársak miatt kik mindannyian erre a ritka eseményre figyelmesek lettek és feszült figyelemmel szemlélték az egész dolog lefolyását, nem akarta a kérelmet teljesíteni.

"Nem", — mondá ő, — "küldjétek ti magatok prédikátorért, hiszen vannak gyermekeitek". És ők ezt valóban meg is tették; elküldtek egy gyermeket a lelkipásztorhoz, hogy sürgősen látogassa meg a beteget.

Az evangéliumnak egy hü tanuja lépett a beteg ágyához. A beteg kitárta egész szívét és azután a dicső evangéliumot epedő kobbellel hallgathatná, s hallgatá azon Üdvözítőről, aki minden emberen könyörölni akar. A férfiú élő hithez jött. Elvtársaiyal most már mit sem akar. Azon keveseknek pedig, a kik őt meglátogatták, nyíltan és őszintén be-

vallotta, hogy: "Ti engem és másokat csak elámitottatok és megcsaltatok. Amit Fauszt asszony hozott, az üdvöt és békét nyújtott nekem." S mikor utolsó óráját közelelni érezte, akkor anyai szívi barátnéjának, ki ágyánál állott, ezt mondá: "A társaság kidobott engem, de az Üdvözítő megkegyelmezett nekem. Szabad vagyok."

Ez elhunyt előtt rövid idővel történt, s olyan volt mint egy örömkialtás.

Mikor temették, Fauszt asszony elkísérte a prédikátort a temetőbe. A temetés erős esendőri fedezet mellett történt, mert több mint ezer elvtárs kísért ki a sirhoz. Itt aztán valamennyi előtt elbeszélhette a hitszónok, hogy mit művelt Isten ezen emberrel; az, aki az erőseket zsákmányul akarja ejteni, megtörte az ő szívét is, hogy azután teljes megelégedettséget érezzen az Üdvözítő kegyelmében.

Ez azon esemény azon időben nemcsak hatalmas feltűnést keltett, hanem mély benyomást is gyakorolt sok ember szívében. Egyebek közt Steinbecken egy ember, aki határozott szocialista és minden isteninek ellensége volt, miután ezt a csodálatos történetet meghallotta, mélyen érintetett tőle. A dolog gondolkodóba ejtette, esendessé lett s magába szállt. Egyszerre azután ezt mondá az őt ápoló környezetének: "Oh vajjon eljönne-e egyszer hozzám Fauszt asszony?"

Megüzenték ezt az asszonynak és ő eljött. S néhány nap múlva már a beteghez vezethette R. prédikátort, aki az isteni üdvnek útját megmutatta neki.

Majd az örökkévalóság fogja megmutatni, hogy hány elveszett fiú és elveszett leány nyerte meg az első indítást a megtéréshez Anna néni által.

Oh bár volna sok ilyen Anna néni!

Kérjük a t. olvasóinkat, az új előfizetéseket beküldeni sziveskedjenek.

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona.

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSŐ HETÉBEN

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre..... 50 cent

Fél évre..... 25 cent

Egyes szám ára..... 5 cent

Magyarországra egész évre 2 kor. 50 fill.

Subscription 50 cents per year.

Missió célokra 50-100 példányonként
árendelmény.Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére
küldendők.

SZERKESZTŐ ROVATA.

Kérjük lapunk kedves olvasóit, hogy
előfizetők is legyenek.Ha az előfizetést vagy bármilyen fizetést
bélyegeken küldik be, akkor sziveskedjenek
1 centes bélyeget küldeni, mert 2 centes bé-
lyeget keveset használunk a lap expediálá-
sánál míg egy centes bélyeg sok kell.Kéziratot rendesen olvasható betűkkel,
ritka sorokban a papir egyik oldalán írva
küldjenek be, s ne vegyék zokon, ha némely
cikk esetleg a szerkesztő asztalán ujjászü-
letik, vagy pihen egy darabig. Ezt azért írom,
mert reményelem, hogy a jövő évben több cik-
ket (és jót) kapok. Ez idén nem sok bajom
volt az idegen kéziratokkal. Gondolják meg
azt, hogy én nem a lap írását, hanem csak
a szerkesztését vállaltam el.L. B. Bridgeport. Vigasztalódjék, a B-m
féle saskeselyük itt is repkednek, de csak a
hullákat szállják meg (Máté 24 r. 28 v.), az
egészségesek felkergetik maguktól. A kívánt
lapokat elküldjük.Szeretettel kérjük a jegyzőkönyvek írást
azonnal beküldeni, a nyomdász nehezen vár-
ja. Új megrendeléseket meg mi várunk nehe-
zen.

A szerkesztő.

A HAJÓSPRÉDIKÁTOR.

Az Urnak egyik szolgája a földközi-ten-
geren ki öt évet töltött egy angol hajós-se-
regben (Geschwader) mint hajóspredikátor,
a következő eseményt beszélő:A hajóssereg parancsnoka nyíltszívű és
nemesérsésű férfiú volt, ki velem szembe
a lehető legnagyobb előzékenységgel visel-
tetett. Leginkább neki köszönhetem, hogy
egy hajónak kivételével valamennyi hajóra
szabad menetem volt. Az, amelyre nem
volt szabad mennem, egy fregatthajó
volt. Ennek kapitánya durva, istentelen
ember volt. Többször jelentkeztem nála,
de mindig azzal a gunyos megjegyzéssel utá-
sított el, hogy papot nem használhat kör-
mányosnak. Együttal kihasználta az ilyen
alkalmat, hogy engem gunytárgyává tegyen,
meg arra, hogy kimutassa gyűlöletét és
ellenkezését Isten ígéje ellen.Mivel dühös természetű lévén, bármi
csekélység miatt képes volt felindulni. Egy-
szer vonakodott a parancsnoka repdeletét
végrehajtani, mivel ebben magára nézve
beesületsértést látott. Egy szó a másikat
követte, utóbb annyira elragadtatta magát,
hogy a legdurvább szavakra fakadt fölbe-
valója ellen. Szerencséje volt, hogy ez
nyugodt, értelmes férfiú volt, mert külön-
ben tettelegességre került volna a sor. Ez
a súlyos vétség nem maradhatott büntetés
nélkül. A parancsnok eltökélte, hogy a ma-
kaes kapitányt felfüggeszti állásától és haza
küldi. Amint ezt megtudtam, legbensőbb
részvétem éreztem a szerencsétlen kapitán-
y iránt; hogy milyen szerencsétlen volt, az
elégge bizonyítja mindenkor mogorva arc-
kifejezése. Elhatároztam magamban minden
befolyásomat latba vetni; hogy ezen a su-
lyos és megbecstelenítő büntetésen eny-
hítek. Még azon estén bejelentettem ma-
gam a parancsnoknál és kinyilatkoztattam
előtte, miért jöttem: hogy valami különös
kegyért kérem."Csak mondja meg, mit kíván", viszon-
zá a nemes ur barátságos hangon. "Nagy
örömömre lesz, ha önnek valamivel szolgál-
hatok.""Köszönöm jószágát", — feleltem —
"ámde amit én kérni óhajtok, az valami
nagy".

“Szóljon csak nyíltan, és bátran; ha tehetségemben áll, teljesíteni fogom kérelmét.”

“Nos tehát: arra kérem önt, hogy ezuttal boesájtson meg még S. kapitánynak. Ön tudja....”

“Lehetetlen, hogy ön ezt komolyan véli” — szóla hirtelen közbe. — “Elfeledő ön; hogy a kapitány önnek elkeseredett ellensége? Hallom, hogy ő az egyedüli, ki nem engedi, hogy hajóján prédikáljon.”

“Épp emiatt jövök önhöz parancsnok ur, hogy jóságát igénybe vegyem. Szeretném behizonyítani azt, hogy cselekedetem teljesen megegyezik szavaimmal.”

“Ez igen elismerésre méltó, de be kell vallanom, hogy ezt a dolgot nagyon sajátosnak tartom. Ehhez járul, hogy nem tudom, teljesíthetem-e kérelmét. Nem csak személyemről van itt szó, hanem a fegyelem és rend fenntartásáról a hajókon. No de az ön kedvéért még fontolóra veszem az ügyet. Ha lehető lesz, anélkül, hogy felséges királynőm ellen vétek, teljesíteni akarom kérelmét, habár ez valami szokatlan dolog is előttem.”

Igy felelt az előkelő uri ember.

Szívemből köszönetet mondva távozék a parancsnok szobájából. Másnap ismét magához hivatott és a következő szavakkal fogadott: “Készséggel hajlandó vagyok kérelmének helyet adni. De ehhez egy feltételt fűzök, s ez: hogy S. kapitány illetékesen és nyilvánosan boesájtatot kérjen.

Ha ezt megteszi, akkor menjen minden feladásbe. Önre bízom, vigye el neki szívesen ezt az üzenetet.”

Örömtelten futottam a fedélzetre; majd leboesájtkoztam egy csónakba, mely már rendelkezésemre állott, s oda eveztettem a fregattához. A kapitány komor összeránczott homlokkal fogadott. De alig mondtam el az üzenetet, valami különös rángatózás vett erőt arevonásain. Többször fel és alá sétált kemény léptekkel fülkéjében; végre megállt előttem, megragadva kezemet — mialatt egy nagy könyesepp gördült le ajkára — s így szólt: “N. uram! Prédikációit nem értem; de eljárását nagyon jól megértem. Szívvel köszönöm önnek.”

Megbékülés a parancsnok és alárendeltje közt még az napon végre lett hajtva;

a többi kapitány jelenlétében S. ur boesájtatot kért főnökétől. Ettől a pillanattól kezdve egészen megváltozott a mogorva ember. Nemsokára meghívott hajójára, hogy ott prédikáljak; mire odaérkeztem, az összes legénység talpon várt a fedélzeten; a kapitány maga is jobbam felől foglalt helyet. Meg kell vallanom, kezdetben alig bírtam szóhoz jutni, annyira meg voltam indulva. A hajósnepségen is meglátszott a meghatottság. Mikor aztán megkezdtem a Jézus Krisztusban való hit szükségességét hirdetni, meg azt, hogy aki meg akar mentetni Isten jövődő haragjától, annak újjá kell születni a Szentlélek ereje által, ekkor a szemükből hulló könnyek eléggé bizonyították a különben érzéketlen férfiak megindultságát; ezuttal az Ur maga szólt a kemény szívekhez. Estig maradtam ott; számos kérdésre kellett megfelelnem, melyek egyesek lelke üdvére vonatkoztak. Amint végre meghatott szívvel elbucsuztam, megkelle ígérnem, hogy nemsokára ismét el fogok jönni. Abban a biztos tudatban hagytam el a hajót, hogy a mai munkám meg hozza gyümölcseit az örökéletre.

A következő éjszakán nagy vihar támadt, mely e sereg hajóit egymástól szerte üzte. Reggel felé ismét kiderült. De ki beszélhetné meg azt a felindulást, ami azért támad, hogy a fregattának teljes nyoma veszett! Elsüllyedt; mind e mai napig pedig senki nem tud a hajó és népe sorsáról. Egyedül az a gyanítás maradt meg, hogy a hajónak a nagy viharban el kellett merülnie.

M. G.-tő.

VALLÁSOS IRATOK ÉS EZEKNEK TERJESZTÉSE.

Aki nyílt szemmel halad a világban, nem zárkozhatik el ama tényről, hogy a hajó nagy erő a mindennapi életben. Mi gyorsítja jobban az emberiség haladását, mipt a könyvnyomdászat feltalálása? Ha ez körünkben tétlenségre ítéltetnék, akkor ez százados visszaesést jelentene művelődésünkben. A művelt világ legtöbb emberének a szellemi tápláléka többé nem gyűjthető úgy mint egykoron, a csendes visszavonultságban, vagy a társas véleménynyilvánításban, hanem inkább az olvasásból. Az önálló gondolkodás nem képez többé általános szabályt, mivel

evékeny nemzedékünk erre alig vehetne ma-
jának időt. Nincs rá szükség, hiszen a napi-
lapok meghozzák a legújabb eseményeket az
let minden területéről, míg mélyebb elméle-
tek könnyen lelhetők a számos könyvtárak
önyveiben.

Népünk izlését és gondolatmentét nagy-
ésben a napilapok kezelik. — Vajjon egé-
zen rájuk bizzuk-e ezt a feladatot? Akalma-
sak-e ezek az emberben a legnemesebbet ki-
mélteni, képes lenne ez őt az ő rendeltetésé-
nek legmagasabb fokára juttatni? Ez leg-
öbbször nem is szándéka. Az anyagi és
nagánérdek domborodik ki a legtöbből; mi-
vet tehát a pénzügyi kérdés olyan nagyon je-
lentékeny a lapkiadónak, evégett olvasóinak
izléshez képest teríti asztalát, — de nem
aszerint, aini hasznos volna nekik. Az em-
ber szívéből azt mondja az öreg könyv, hogy
az gonosz az ő ifjúságától kezdve. Ami ezen
hajlamoknak alkalmas legyen, azt ehhez
megfelelőleg kell kiszínezni; ilyenek: a gyil-
kosságok, rablótámadások, pörök, bálók,
sztrájkok, színházak, házasságbontások, s e-
gyéb igaz és költött hírek, — ezek azok a
szellemi táplálékok, melyeket a napilapok
nagy része az öröklét felé zárándoklók elé ad,
feltálal.

Ez a nagyhatalmu sajtó egyedül csak a
világiakat szolgálja? Ne mozdítsa-e elő ez in-
kább az Istenországának ügyeit is? De igen.
Ez hatékonyabban nem történhet, mint vallá-
sos iratok terjesztése által.

A jó vallásos iratok legtöbbje a megin-
dult és megtelt szívek áradatai; magasztos ta-
pasztalatok az Ur dicsőségének hegyén, ko-
moly hangok a sir szélén; a legtisztább szel-
lemi pillanatok virágai, szavak a társadalom
minden országához, buzdítás a különböző ke-
délyállapotokon. Új hangulatot és életet ön-
tesnek a szívbe, sokaknak lett ez már utmu-
tató a menny felé, míg másoknak meg vigaszt
és mennyei üdvözléseket hoz.

A vallásos iratok ne legyenek magasan
járók (nehéz értelműek), sem hosszadalma-
sak, hanem rövidek, elevenek az életből, ér-
telmesek, élesek, áthatók, melyek felkeltsék
az érdeklődést azok célja iránt.

Megemlítünk néhányat mi célra szol-
gálnak

1. Utmutatóul szolgáljanak a megtéret-
leneknek Alkalmas vallásos irattal sok-

szor vezethetünk valakit Jézushoz, kit külön-
ben a prédikálás vagy személyes beazólgetés
nem győzött volna meg. Egy hívő fiatal em-
ber egy falun haladván keresztül, látott egy
férfit a kapunál állani. Ennek odanyújtott
egy iratkát, mit az némi vonakodással elfo-
gadott ugyan, de maga nem olvasta, hanem
oda ajándékozta egy részeges ismerősének. Ez
ennek elolvasása folytán megtért.

2. Az Isten népének szelleme jobb meg-
szilárdítására. Arra buzdítanak, hogy telje-
sebben szenteljék magukat Krisztus köve-
tésére, s nagyobb tevékenységet fejtsünk ki
szolgálatában.

3. Használtassanak fegyverül a tévta-
nok ellen. A levegő telve van tévelygéssel.
Mennyi sok pokoli tan létezik! Már több be-
csületesen gondolkozó, de kevésbbé felfegy-
verkezett keresztyén győzetett le ilyenektől.
Oly nehéz sok esetben megérteni, hogy bizo-
nyos tévtanok min alapulnak, mint lehetne
azzal a legeredményesebben szembeszállani.
Ezért jól tesszük, ha ismert férfiak által ki-
adott vallásos iratokat szerzünk meg.

Mi módon osztogassuk a vallásos iratokat ?

1. Meggondolással Alkalmas vallásos ir-
atkát alkalmas helyre. Valamint a lelkiá-
polást is alkalmazni kell minden egyes eset-
ben a személyekhez, úgy van a vallásos irat-
kák osztásánál, azt is a szükséglet szerint kell
alkalmazni. Minden betegségnek más az or-
vossága. Amit az egyik esetben eredménye-
sen alkalmazhatunk, az más esetben a beteg-
séget még inkább fokozná. Ismertem egy 84
éves aggot, ki életében soha nem ivott szeszes
italt. Ennek mirevaló lett volna az "iszákos-
ság" ellen szóló iratka, amde egy másik, az
"önigazság elégtelenségéről" már szívének
helyes pontját érinthet. Egy hitszónok ne-
jének "Ne káromkodj!" című iratkát nyom-
tak a kezébe. Egy hölgy a kórházban egy fia-
tal embernek "a táne veszélyéről" adott egy
olvasmányt, később vette észre, hogy ennek
mindkét lábát amputálták. Az ügyes mester-
ember (mint az Isten szelleme) tud tompa
eszközökkel is dolgozni; persze az élessel
jobban. Így sok erőt és buzgalmat lehet elfe-
csérelni. Előbb tudnunk kell az iratka tartal-
mát, aztán kell tudnunk, hogy kinek osszuk.
A megszólított tekintete és szava mindjárt
bepillantást enged annak szívébe. Egy kevés

emberismeret jó segítség a vallásos iratok terjesztésénél.

2. Beszélgetést kezdve. Ez némelykor nagy feladat. Látunk embereket, kikkel örömet beszélgetnénk arról ami a "szükséges dolog", de alig tudjuk, mint kezdjük el; ha meg van a kezdet, aztán majd csak megy valahogy. Mi sem alkalmasabb egy szellemi beszélgetés fesztelen bevezetéséhez, mint egy vallásos iratka nyújtása. A multkor a vasuton utitársaim között egy csomó iratkát osztogatam; kis idő multával az egyik utas melém ült s igen érdekes lelki beszélgetésbe mélyedtünk.

Valami beszéd bevezetések: A beszélgetésről megérthettük, mire van szükség. A nyert benyomás hamar elmúlhat. Ezért előnyös az elhuesuzáskor barátunknak egy megfelelő iratkát adni, mi a már nyert benyomást jobban bemélyíti és tovább működteti.

4. Hogy az a szónoklatot kiegészítse. Az Istennek szolgálja az istentisztelet végeztével terjesztett iratkával folytathatja beszédét, melyet a szószéken megkezdett.

5. Ezen iratkákkal kell elérnünk azokat, kiket másként szavaink el nem érnének. Egy világias embernek postán küldtek egy vallásos iratkát; ez meg tréfából elküldte egy romlottságban élő barátjának. Ez utmutatóul szolgál a mennybe; ez azt tovább adta egy barátjának, annak is javára lett.

Itt, hogy nem mindegyik iratka hoz eredményt. Ezek némelyike esik a tövissek közé, kemény falajra, vagy a köves helyre. A prédikáció sem hat mindenkinél jó földbe, de azért mindkét esetben hozhat gyümölcsöt az örökéletre. Az üzletember tudatában van annak, hogy reklámjai, melyekkel az országot cifra képes papíron elárasztja, (ezek sok költségbe kerülnek) nagy része olvasatlan maradnak; a politikus is tudja, hogy eszméi, melyeket a lapokban országsszerte terjeszt, csak kevés ember figyelmét vonja magára; de egyik úgy, mint a másik nem tud jobb alkalmatosságot az eredményhez. Az így elterjesztett iratkák valódi haszna majd csak a mennyben fog kitudódni. Mi dolgozunk a magvetés és öntözés; Isten adja az előmenetelt. A hű munkának jutalma elmaradhatatlan.

Egy öreg osztogató.

KÖVESSÜK ÖT.

Nincs nálla Istenibb lény a világon,
Nincs nálla szeretőbb és szenvedőbb.
Haladjunk tiszta szívvel nyomdokában
Kövessük őt!

Előtte nincs különbség, Ember: ember,
A szívet nézi, a rejtett redőt.
Keze csak áld, csak simogat, de nem ver
Kövessük őt!

Nagy lelkéből a jóság fénye árad.
S napként világít minden bu előtt.
Egész valója irgalom bocsánat.
Kövessük őt!

Nehéz útjának tövis a virága,
De példájánál nincs nagyobb, dicsőbb
A merre jár, — akár a Golgotára
Kövessük őt!

Endrődi Sándor.

***** Missió közlemények *****

ALAMERITÉS WARDON W. VA.

Ha Wardot a térképen akarja megkeresni valaki, nehéz munkája akad. Sok vasuti tisztviselő is zavarban van, ha Ward után kérdezősködő utas kerül a jegy kiszolgáló ablakhoz. Hanem az Ur előtt nincs elrejtve a földnek legkisebb zuga sem, s így a mély és keskeny völgykatlanban szerényen meghúzódó bányatelepen is tapasztálhatták azt testvéreink, hogy az Urnak tekintete a földön van, s keresi az igazakat, hogy azok könyörgését meghallgassa.

Wardon már körülbelül 4 év óta dolgozik a bányában Steinmetz Károly testvérünk. Az időközben odakerült testvérek száma felfezaporodott úgy, hogy egy 17 tagból álló kis csoport verődhetett össze. Testvéreink rokonai és ismerősei közül is csatlakoztak hozzájuk, s így egy szép kis gyülekezet dicséri az Urat a magas hegyek lábánál.

Ezen kis csoport már régen hívott, hogy látogassam meg őket. Ezen meghívásnak engedve nov. 20-ára odautaztam, s egy kedves napot töltöttünk el együtt. Szombaton este

az imaóra után három törekvőnek a hitvallásáért hűgattuk meg miközben örvendezhettünk azon, hogy a Szentlélek újjá szülő fuválta ezen elrejtett helyet is felkereste.

Az alámerítés vasárnap d. u. történt egy kis hegyi patakban. Az Ur megáldott minket szép enyhe idővel az alkalomra, s így a megtértek több mint 50 magyar honfitárs és meglehetősen számu angol érdeklődő jelenlétében tehettek nyilvános valomást az Ur Jézusban való hitökről. Az alámerítést alolirott végezte, s az alámerítették egy közel rögtönzött sátorban átöltözködtek.

Elismeréssel kell megemlékeznünk Wardi honfitársaink példás magaviseletéről, kik az alámerítés megtekintetése végett mintegy 3 negyed óra gyalog utat tettek meg míg a helyszínére értek, hol a bibliai keresztségről való fejtegetést komoly figyelemmel hallgatták, s a szertartást tisztelettel szemlélték végig.

Uj testvéreink nagy örömmel tették meg az utat, visszafelé azon tudatban, hogy ők az Uréi ki védi, áldja és hordozza őket. Este az Ur haláláról emlékeztünk meg, s örömmel gondoltunk a gyorsan elmult nap áldásaira. Ugy éreztük magunkat, mint a Bethesda tava körül seregelték, midőn az Ur angyala megérintette a vizet.

Tegye az Ur továbbra is áldássá ezen kis gyülekezet munkáját ami kedves népünk között.

Orosz.

VALTOZASOK A MUNKA FÖLDÖN.

Balogh Ferenc t-ert meghívták a West Pullmani testvéreink, s ő december 1-jétől kezdve már átvette a munkát, helyébe Gróza István testvér jön.

A New Yorki magyar missziót Gazsi István t. vette át, amint azt Fábian t. tudósításából olvashatjuk.

McKeesportban Stumpf t. működik mint missionárius. Így három új erővel szaporodott a munkások száma. A nagy szükség következtében Gróza és Gazsi testvérek ott kellett hagyniuk az iskolát, hogy a munkát felvegyék. Az Ur pótolja ki hiányukat s áldja meg mindgyikét a munka terén, hogy hallhassunk örömhíreket.

NYUGTAZASOK A HELYSZÜKE MIATT A JÓVÓ SZÁMBAN KÖZÖLTETNEK

MISSIO HIR NEW YORKBÓL.

New Yorkban az elmult nyár folyamán több más nemzetiiségüvel együtt, egy magyar férfi alámerítettett.

Ismét októben 30-án az Ur meglátogatta az ő népét, ugyanis a nevezett napon örömmel közepette szemlélhettük, a víz hullámaiba egy magyar leánynak és egy angol ifjunak az alámerítését.

Az Ur látja őket szándékaikban s adja kegyelmét a gyenge plántákra!

Itten tudomásvétel végett közöljük, hogy a new yorki munkát átadtuk Gazsi t., a Crozer Seminarium hallgatójának, ki a munka vezetését már november 6-án meg is kezdhette. Az Ur áldja meg őt és az Urhoz maradt tagokat!

VASÁRNAPI LECKÉK.

- December 4. Péter megtagadja az Urat. Máté 26, 31—35; 69—75. Ar. m. "Azért aki magának látja magát, meglássa, hogy elne essék".
December 11. Jézus keresztre feszítése. Máté 27, 35—50. Ar. m. "De ő megsebesítettett a mi álnokságunkért megrontatott a mi bűncinkért." Esaiás 53, 5.
December 18. Jézus feltámadása. Máté 28, 1—10. Ar. m. "És íme én titeletek vagyok minden napon a világ végezetéig". Máté 28, 20.
December 20. Karácsonyi lecke. Lukács 2, 6—20. Ar. m. "Mert született néktek ma a Megtartó, (ki az Ur Krisztus) a Dávid városában." Luk. 2, 11.

IMAILAZAK CIME:

- Buffalo, N. Y. 244 Amherst Str.
Cincinnati, O. (Román) Dayton and Whiteman Str.
Cleveland, O. E. 79 Str. 2804.
Cleveland, O. West Side missió: 1935 Lorain Ave.
Homestead, Pa. 149 N. 4th Ave.
McKeesport, Pa. Market Str.
New York, Second Ave. 164.
Passaic, N. J. 208 4th Str.
West Pullman 819—119 Str.
Toledo, O. 402 Whittemore Str.
Philadelphia 938 N. Fifth Str.
Harrisburg Herr St. near N. Cameron
Scranton Cor. Bundy and Return Ave.
Bervick Cor. 6th Ave. and Dixon Str.
New Castle, Pa. 7. E. Reynolds Str.

MUNKÁSOK CIME:

- Rev. J. Pálmai, 244 Amherst Str., Buffalo, N. Y.
Rev. Chr. Igrisan, 1027 Findlay Str., Cincinnati, O.
Rev. F. Balogh, 12,208 Emerald Ave., West Pullman, Ill.
Rev. M. Fábian 334. E. 14th Str. New York.
Rev. S. Blin 327 Cummings Ave. Trenton, N. J.
Rev. L. Zboray 800 Whomling Ave. W. Pittston Pa.
Rev. Jona Leber New Castle, Pa.
Rev. N. Dullity Philadelphia, Pa. 938 N. Fifth Str.
Mr. F. Joó 2952 E. 81 Str. Cleveland, O.
Rev. M. Végh 402 Whittemore Str. E. Toledo, O.
Mr. Louis Tóth 154 Jackson St. Phoenixville, Pa.
Rev. P. F. Schilling 1013 N. 19th Str.
Mr. Geo Gogolyák Hung. Miss. Martins Ferry, O.
Mr. L. Stumpf, 140—3rd Str., McKeesport, Pa.
Mr. Mathias Csató, 678 Clearview Str., Scranton, Pa.

Editor: STEPHEN OROSZ.

Felolós szerkesztő: OROSZ ISTVÁN.
7114 Grand Ave.